

saavidt jeg erindrer — tager jeg feil, beder jeg mig undskyldt —, men det forekommer mig, at han her har sagt, at Rigsraadet ikke var at formaae til at gaae ind derpaa. Jeg vil nu bede den ærede Premierminister om at sige os, om det, han har yttret om denne Gjenstand i Landsthinget, er det Correcte, eller om hans sidstnævnte Uttring er den correcte; thi de ere saa forskjellige fra hinanden, at den første ikke er noget Beviis, og den anden kun kan være et Beviis for dem, der nogenfinde have ydet Anerkjendelse til Rigsraadet.

Den ærede Premierminister anfører, at Enhver har vidst, at man ikke kunde skaffe et Udkaft, som i alle Henseender var tilfredsstillende. Denne Uttring er ogsaa kommen fra forskjellige af de ærede Rigsdagsmænd, men det forekommer mig, at den var overflødig, fordi jeg ikke veed, at Nogen har fordret noget Saadant. Jeg har ikke hørt Nogen endnu her i Salen at gaae yderligere end til Adressen, at den i sine klare Bestemmelser blev opfyldt. Men idet den høitagede Premierminister gaaer videre, saa henviser han til: at netop de Mænd, som man nu synes at frygte, nemlig de to Classer, Formuenheden og Embedsstanden, — jeg holder mig nu til den høitærede Premierministers egen Betegnelse; han har sagt, at det var den velhavende Middelklasse foruden Embedsmændene, som fik de directe Valg i Hænderne —, meest afgjort have virket hen til, at vi fik en fri Forfatning. Deri har den høitærede Premierminister aldeles Ret, men jeg skal mod den Bemærkning gjøre en anden. Da vi kom saavidt, at der blev Tale om, hvorledes denne frie Forfatning skulde være, da viste det sig, at de allerfleste af disse Mænd ikke vilde have Righeden bibeholdt tilligemed Friheden. Vi have jo seet, at flere af dem endogsaa her i Salen — jeg erindrer det godt, det er sagt saa ofte — nedlagde et Slags Protest mod Grundloven, da den var vedtagen. Det viser, at de vel vilde arbejde hen til en fri Forfatning, men en fri Forfatning, som den lavere stillede Deel af Folket ikke kunde være tjent med. Det var ikke en saadan Forfatning, de tænkte sig, som den, vi have. Dette viser jo netop, at disse Mænd ved Grundlovens Be-

handling, og ligeledes senere, have været blandt dem, som den høitærede Premierminister selv har anført ere de Misfornøede, og at de Classer, som nu skulle udelukkes, ingenlunde kunne have Tillid til, at disse Mænd, naar de kom til den udelukkende Magt, vilde tage det Hensyn til denne store Fleerhed, som den har Ret til at fordre. Dernæst sagde den høitærede Premierminister — og det er ogsaa en af de Sætninger, som gjør mig overmaade ondt at høre fra hans Side —: men, naar man troer dem — det er om disse Mænd, han taler, nemlig den formuende Deel af Befolkningen —, og overlader disse Classer Valgene, saa ville de sende Mænd, som vil tjene Friheden, ikke med bedre Billie end Andre, men med bedre Gvne. de ville sende dygtige Mænd, og Dygtigheden har vel sit Værd, — ja her skal jeg standse. Altsaa, naar vi betroe Herredømmet til disse Mænd, lægge Magten i disse Mænds Hænder, da ville de sørge for Friheden o. s. v. Men den høitærede Premierminister har paa den anden Side sagt: naar den almindelige Valgret bliver Herre og Fleertallet bliver Valgere, saa ville de tage Alt for sig selv, de ville ikke unde Andre Noget; dette er en saadan Dophøielse over al menneskelig Svaghed af den ene, den mindre Deel af Befolkningen, og en saadan Nedsynten i Dybet af den anden, den større Deel af Befolkningen, at det har gjort mig bitterlig ondt at høre disse to Sætninger af den samme høitærede Minister; paa den ene Side: komme de Lavere til Roret, ville de tage Alt for sig selv, men betroe Jer til de Andre, ville de tjene Friheden. Naar den høitærede Premierminister taler om, at man ikke skal kunne sige, at man ikke bryder sig om Dygtighed, at det er det Samme med Dygtighed, naar man kun forresten kan bruge dem, da er det saadanne Paastande, som man ofte hører; men jeg troer, at Erfaringen har viist, at der er ligesaa mange udygtige Mænd i de to Classer, der nu ene skulle have Magten, som der er i de andre Classer, forholdsvis fuldkommen ligesaa mange udygtige Mænd; det er min Overbeviisning. Der staaer endvidere i Tidenden med Citationsstegn, at man siger: vil du stemme med den eller den Side, skal du blive valgt; thi ellers ikke. Det er